

Wigilia Paschalna – komentarz

Wprowadzenie w Wigilię Paschalną i Liturgię Światła

Święta noc, w jaką się zgromadziliśmy, stanowi nasze radosne czuwanie na cześć Pana. Wigilia Paschalna jest szczytem całego roku liturgicznego, najważniejszą celebracją liturgiczną w całym Kościele. Jest to rzeczywiście noc Zmartwychwstania Chrystusa, noc zwycięstwa nad grzechem i śmiercią. Tą świętą liturgią rozpoczniemy Okres Wielkanocny w Kościele, sprawowanie Zmartwychwstania Pańskiego, które jest „Uroczystością nad uroczystościami”.

Żywo w pamięci mamy słowa Jezusa Chrystusa, mówiące o Jego zmartwychwstaniu. Stajemy więc, aby celebrować tę noc przejścia: ze starego człowieka do nowego, z grzechu do sprawiedliwości, z nieprzyjaźni do przyjaźni, a przede wszystkim ze śmierci do życia, abyśmy się stali nowym stworzeniem w Jezusie Chrystusie Panu naszym.

Wigilia Paschalna składa się z czterech części, ściśle ze sobą powiązanych: Liturgii Światła, w której Chrystus ukazany jest jako *Światłość świata*, Liturgii Słowa, gdy staje przed nami jako *Żywe Słowo*, Liturgii chrzcielnej, w której jako *Woda Życia* włącza nas do swojego Królestwa, oraz Liturgii Eucharystycznej, gdy staje się dla nas *Pokarmem na Nowe Życie*.

Poświęcenie ognia

Początkiem Wigilii Paschalnej jest Liturgia Światła. Kościół pozostaje w ciemnościach. Na zewnątrz świątyni, przed wejściem, ma miejsce błogosławieństwo ognia. Następnie przed celebransem staje ministrant z paschałem.

Kapłan żłobi rylcem na paschale znak krzyża – symbol zwycięstwa Chrystusa, następnie greckie litery Alfa i Omega – symbolizujące, że Jezus jest naszym początkiem i końcem. Na koniec, żłobione są cztery cyfry bieżącego roku, bowiem przez cały rok, paschał będzie przypominał nam obecność Zmartwychwstałego Chrystusa.

Kolejną czynnością jest ozdobienie Świecy pięcioma ziarnami kadzidła, zatopionymi w wosku. Pięć otworów, to pięć ran Zbawiciela. Włożone do nich ziarna symbolizują ducha ofiary Chrystusa, który z miłości cierpiał i przez miłość zwyciężył śmierć.

Kapłan zapalając następnie paschał, dopełni symboliki tej świecy – wosk oznacza Ciało, knot Duszę, a płomień świecy Bóstwo Chrystusa.

Procesja z paschałem

Za chwilę Paschał zostanie wniesiony na początku procesji do kościoła, przywołując wspomnienie słupa ognia, poprzez który Bóg ukazywał drogę Izraelitom na pustyni. Przede wszystkim, przypomina jednak słowa Jezusa: Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia (J 8,12).

Po wejściu do świątyni usłyszymy trzykrotnie zawołanie *Światło Chrystusa*, na które odpowiemy: *Bogu niech będą dzięki*. Ministranci po trzecim wezwaniu przekażą wiernym światło zapalone od Paschału abyśmy mogli z zapalonymi świecami wysłuchać orędzia ku czci obecnego wśród nas Chrystusa Zmartwychwstałego.

Orędzie wielkanocne

Trzymając zapalone świece, przyjmijmy pełne radości Orędzie, ku czci obecnego wśród nas Chrystusa Zmartwychwstałego. Niegdyś Bóg, za przewodem ognistego słupa, wprowadził swój naród do Ziemi Obiecanej. Dziś prowadzi wspólnotę Kościoła, a w niej każdego z nas.

Liturgia Słowa – I czytanie (stworzenie świata) [Rdz 1,1-2,2]

(Jeśli ludzie nie będą gasili świec): Możemy zgasić teraz nasze świece.

Opis stworzenia świata jest hymnem na cześć Stwórcy. Koroną stworzenia jest człowiek, obraz i podobieństwo Boga. Zmartwychwstały Chrystus jest nowym Adamem, jest pierworodnym całego stworzenia. Przez Chrystusa, przez Jego Chrzt, otrzymujemy nowe życie.

II czytanie (ofiara Abrahama) [Rdz 22,1-18]

Ofiara Abrahama z jedyne go syna, Izaaka, jest zapowiedzią ofiary Chrystusa, jedyne go Syna Ojca Przedwiecznego. Uratowanie Izaaka od śmierci jest nagrodą za wiarę Abrahama. Nasze zmartwychwstanie przez chrzt uwarunkowane jest silną wiarą w to, co mówi Bóg.

III czytanie (przejście przez Morze Czerwone) [Wj 14,15-15,1]

Cudowne przejście przez wody Morza Czerwone go nie tylko wyzwoliło z niewoli naród wybrany, ale wyzwala i nas przez wodę Chrztu, który kontynuuje to, co się wtedy zaczęło.

Po trzecim czytaniu nie wypowiada się „Oto Słowo Boże” ani „Bogu niech będą dzięki”, gdyż wyrazi to śpiew, będący dalszym ciągiem czytania. Razem z Mojżeszem i synami Izraela pragniemy podziękować Panu za wyzwolenie z niewoli grzechu i śmierci.

IV czytanie (źródło Mądrości) [Ba 3,9-15; 4,4]

Odrodzeni przez Chrzt z wody i Ducha Świętego, zawierzamy mądrości Bożej, ukrytej w Bożych przykazaniach. Żyć według mądrości Bożej – to naśladować Jezusa i kroczyć w blasku paschalnego światła.

Gloria

Teraz, po czytaniach ze Starego Testamentu, po raz pierwszy od Wielkiego Czwartku zagrają organy i zaśpiewamy radosny hymn *Gloria* przy akompaniamencie dzwonków. Zwiastują one radość Zmartwychwstania. Na ołtarzu zostaną zapalone świece – znak, że dzisiaj będzie sprawowana Msza Święta, podczas której będziemy dziękować Bogu Ojcu za wspaniałe dzieło odkupienia.

V czytanie (Epistoła), [Rz 6,3-11] Alleluja i Ewangelia

Odśpiewane uroczyście *Gloria* było przejściem ze Starego do Nowego Testamentu. Zapowiedź staje się rzeczywistością. Święty Paweł przypomina nam, że paschalne misterium Chrystusa realizuje się przez Chrzest w każdym z nas. W Chrystusie rozpoczęliśmy nowe życie, rozpoczęło się już nasze zmartwychwstanie.

Jako wyraz wdzięczności i radości znów zaśpiewamy wielkanocne „Alleluja” – jest to okrzyk radości i powitania Zmartwychwstałego Pana, który żyje i jest obecny wśród nas.

Śpiew ten zapowie słowa Ewangelii, której tekst wyrazi realizację największej Tajemnicy chrześcijaństwa – Zmartwychwstania.

Liturgia Chrzcielna

Rozpoczyna się trzecia część Paschalnego Misterium – Liturgia Chrzcielna, przez którą odnowimy tajemnicę Przymierza Boga z nami. We wszystkich decydujących i ważnych momentach w liturgii prosimy o pomoc i wstawiennictwo nasze Siostry i Braci, którzy już cieszą się chwałą Chrystusa zmartwychwstałego. W litanii, którą śpiewać będziemy na stojąco, poprosimy świętych o pomoc w wiernym wypełnianiu Przymierza zawartego w sakramencie Chrztu.

Odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych

Zapalimy teraz nasze świece. Będą one wyrazem naszej wiary rozpalonej w sercach wiernych na chrzcie i wyznawanej na co dzień wobec świata. Stojąc, odnowimy przyrzeczenia chrzcielne, które kiedyś, w naszym imieniu, złożyli nasi rodzice i chrzestni. Następnie kapłan pokropi nas nowo poświęconą wodą.

Liturgia Eucharystyczna

Odnowiliśmy w sobie łaskę Chrztu świętego, przez który zostaliśmy w Chrystusie wskrzeszeni do nowego życia. Teraz Zmartwychwstały Pan zaprasza nas na Swoją Ucztę paschalną. W sakramentalny sposób dokona się w Ofierze paschalnej przejście Chrystusa przez śmierć do życia, którego i my stajemy się uczestnikami. Pełni radości składajmy Bogu Ojcu dzięki za dar zmartwychwstania Chrystusa i naszego w nim udziału przez chrzest i Eucharystię.

Procesja rezurekcyjna

Wigilia Paschalna znajduje swoje dopełnienie w Procesji Rezurekcyjnej, która jest uroczystym ogłoszeniem Dobrej Nowiny o Zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. Na jej czele kroczyć będzie krzyż przystrojony czerwoną stułą – znakiem zwycięstwa – oraz figura Zmartwychwstałego. My zaś idąc z trzymanymi w ręku zapalonymi świecami, będziemy chwalić ten radosny dzień, w którym zmartwychwstał nasz Pan Jezus Chrystus!